

ставамъ, омивамъ се, обличамъ се и отивамъ на черковата. Тамъ слѣдъ рѣдовния ѝ отпускъ намѣрихъ се съ Иванъ Цвѣтковъ, съ когото се нананяхме и тръгнахме къмъ Бадемлика, за да видимъ ще дойде ли войска или не, тъй щото застигна на отподиръ Х. Иванъ Кюркчията, който на питаше на кждѣ отиваме, ний му расправихме и слѣдвахме нхтя си къмъ Пеленишкитѣ гробища. — (*Тѣй се викатъ* Българскитѣ по малки а турскитѣ по-голѣми гробища на севѣръ отъ града, които биле латински едно врѣме и имаше до самата война на дохажданието руско една теки здание въ което живѣехъ дервиши, а между турскитѣ на западъ до тѣхъ и подъ българскитѣ до тѣхъ на югъ се намиратъ срутени «Сарайтѣ» мѣсто отъ което въ турско врѣме ископавахъ голѣми камъне, които ги куповахъ Еврейтѣ отъ тур. правителство за тѣхнитѣ си гробища; щото и до сега като почижтъ да копаятъ, намиратъ се огромни голѣми камъне отъ палатитѣ на едноврѣмешнитѣ управители.) Като пристигнахме на високото мѣсто на едноврѣмешното срутено кале (твърдина) а сега една часть до него се прѣобърнала въ нхтъ, отъ което се глѣдаше къмъ истокъ цѣлата страна на града и мѣстността му на около, веднага зачухме топовнитѣ гърмежи, които почнаха да се хвъргатъ отъ истокъ къмъ градътъ Стара-Загора т. е. отъ Нова-Загорската страна турцитѣ се биятъ отъ русситѣ въ тилтъ, а ний постояхме та си поглѣдахме пушкѣтъ на топоветѣ и бомбитѣ имъ. Тукъ се отвори разговоръ помежду тримата ни; но той бѣше поглѣдъ върху състоянието на градътъ и защитата на хората, щото въ сила ли ще се русситѣ да въспрѣтъ турското нападение и свирѣцтво, когато бойтъ е почнатъ, а войска не имъ пристигна на помощъ за подкрѣпление? — Всичко туй правеше ни чувствително незадоволствие, тъй като знаемъ, че турцитѣ сж много и ще надвиятъ, защото на голѣма линия бѣхъ распрѣснати, гдѣто въ противенъ случай тогава за насъ нѣма спасение, освѣнъ бѣгъ или смъртъ. Тѣй или инакъ, туй небѣше въ наши рѣцѣ да разглѣдваме тоя въпросъ; защото независяше отъ насъ, които очаквахме всичко на гото-